

סיעת שלי

הצעת החלטה לסיכום הדיון המדיני בכנסת בעניין הסכם השלום הישראלי-מצרי

1

הכנסת מחייבת את הסכם השלום עם מצרים, ומאשרת אותו ואת כל המיסמכים הנספחים אליו, כמיפנה היסטורי אפשרי ביחסי ישראל עם העולם הערבי, וכצעד ראשון לקראת הסכם שלום כולל.

2

הכנסת קובעת כי השגת שלום יציב ובר-קיימא מחייבת משא-ומתן עם כל הממשלות הערביות השכנות ועם אירגון-השיחרור הפלסטיני וכל נציג מוסמך של האוכלוסיה הפלסטינית בגדה המערבית וברצועת-עזה, כל זאת על בסיס הכרה הדדית וכיבוד זכות ההגדרה העצמית, הריבונות והביטחון של כל הצדדים.

3

הכנסת קובעת כי הדגם של השגת השלום עם מצרים, המתבטא בפניו צה"ל וההתנחלויות מחצי-האי סיני תמורת חוזה-שלום והגבלת כוחות צבאיים, הוא הדגם שיש להחילו על השטחים האחרים שנכבשו במלחמת ששת-הימים.

4

הכנסת מקבלת בסיפוק את המיכתב המשותף בעניין השילטון העצמי הפלסטיני, אשר נחתם בין ראש ממשלת ישראל ונשיא מצריים. הכנסת קובעת כי הבחירות לרשות השלטון-העצמי בגדה המערבית וברצועת-עזה יתקיימו לא יאוחר מאשר ביום 15.5.1980. לקראת בחירות אלו יהיו לאוכלוסי הגדה והרצועה חופש-הביטוי, חופש ההתארגנות הפוליטית וחופש ההתקהלות הבלתי-אלימה. הכנסת קובעת כי השלטון העצמי הזה יהווה צעד ראשון לקראת מימוש זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני, הכוללת את זכותו להקים מדינה משלו בגדה המערבית וברצועת-עזה, לצד מדינת ישראל, ותוך קיום יחסי שלום עימה.

5

הכנסת קובעת כי השילטון-העצמי הפלסטיני של הגדה המערבית ורצועת עזה, בתקופת המעבר, יהיה מופקד על ענייני חוק ומישפט, חינוך, כלכלה, ביטחון פנים, תיכנון כפרי ועירוני וכל השרותים הציבוריים. סמכות רשויות השילטון-העצמי תחול על כל תושבי הגדה המערבית ורצועת-עזה, ללא הבדל דת ולאום, ועל כלל הקרקעות ומשאבי הטבע.

6

עניינים משותפים כגון מים, השמל ותחבורה יוסדרו בתיאום בין ישראל ורשות השלטון העצמי, תוך התחשבות בצרכי שני הצדדים.

7

כאות לשאיפתה להסדר שלום כולל קובעת הכנסת כי החל מיום 21 במרס 1979, תיפסקנה לאלתר כל פעולות ההתנחלות בשטחים שנכבשו במלחמת ששת-הימים, וכי אין להניח להתנחלויות הקיימות להוות מכשול להשגת השלום הכולל.

8

הכנסת תובעת לחדול מייד מכל פעולות הדיכוי, הפקעת הקרקעות, המעצרים השרירותיים ומעשי ההתגרות הנעשים על-ידי כוחות הביטחון ואזרחים ישראלים כלפי האוכלוסיה הפלסטינית בשטחים. התנחלויות, שיושביהן עוסקים במעשי פרובוקציה — יפורקו לאלתר.

9

מתוך קביעה מחודשת כי ירושלים תמשיך להיות בירת הנצח של ישראל, קובעת הכנסת כי בעתיד, במהלך הקמת הסדרי-השלום הכולל, תיתכן החלת ריבונות ערבית במיזרח ירושלים, תוך הקפדה על שמירת אחדותה המוניציפאלית של העיר. בתקופת המעבר ישתתפו תושבי ירושלים המזרחית בבחירות לרשויות השילטון-העצמי.

10

הכנסת מביעה דאגה נוכח המגמה לרתום את ישראל לבירת צבאית עם מעצמה זרה. הכנסת מתנגדת להקמת בסיסים זרים על אדמת ישראל, ומטילה על הממשלה לנקוט במדיניות החותרת להוציא את מדינתנו ואת המיזרח התיכון כולו מן המאבק הבין-מעצמתי.

11

הכנסת קוראת לכל הממשלות הערביות ולאירגון-השיח-זור הפלסטיני לקבל את רעיון השילטון-העצמי בתקופת-המעבר, על פי העקרונות שפורטו לעיל, במטרה לפעול במישור המדיני, למען מימוש זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני לצידה של ישראל, בתום תקופת המעבר, ולמען השגת השלום הכולל בין העולם הערבי וישראל.

ירדוליים, 21.3.79

הלם השלום

(המשך מעמוד 21)

אתם עושים את ההיפך מכל מה שאמרתם במשך שנים, ומגשימים חלק מהתוכניות שלנו. כיצד אתם יכולים לעמוד כאן ולהרים אף?

יצחק יצחקי: איזו השוואה היא זו? **עקיבא נוף:** האם העם הזה יהיה מוכן שנציגו של עראפאת יהיה חבר הכנסת?

אורי אבנרי: אתם עושים את ההיפך מכל אשר אמרתם, מכל אשר ניבאתם, מכל אשר הספתם. אתם עדה של פושטי רגל!

מנחם סבידור: כאשר ראש-הממשלה הנוכחי ישב בממשלת הליכוד הלאומית, היתה כבר תוכנית להחזרת סיני תמורת שלום.

אורי אבנרי: בגין הסכים לזה? ראש-הממשלה הסכים לזה?

מנחם סבידור: כל מה שאמרת זה הבל.

אורי אבנרי: אתם רוצים שנשכח את כל הנאומים שנאמרתם, שנזכר את כל הנאומים שלא נאמרתם? אין לנו זיכרון? במי אתם משטים!

מנחם סבידור: אל מי אתה מדבר?

מדינה פלסטינית, לצד ישראל ותוך שלום עימה.

אני מאמין שזאת תקום מדינה כזאת, איזו תוך הידברות בין ישי ראל ובין ההנהגה הפלסטינית הי מוכרת, אש"ף.

יוסף רום: אני מבין שהוסמכת על-ידי אש"ף למסור את ההצהרה הזאת.

אורי אבנרי: ועכשיו אני רוצה לר מר כמה מלים לאחיינו, בני העם הפלסטיני.

אני מדבר אליכם כסטריוט ישראל, הי חושב את עצמו כידיד-אמת של העם הי פלסטיני. אני מאמין בדו-קיום של שני עמינו, בשתי מדינות לאומיות עצמאיות, זו לצד זו — ולא מהיום, ולא מאז מיל-חמת יוני 1967, אלא מאז לחמתי בטובי לוחמים במלחמת 1948.

אני מבין את רגשי העלבון וההתמר מרות שלכם, מול פני הסכם האמור לקי בוע את גורלכם, ושלא שיתפו אתכם בקביעתו.

אני מבין ושותף לזעמכם על ההתעל-מות מהנהגתכם הלאומית. אני נחרד, כמו כם, כאשר חילים ואזרחים פותחים באש על צעיריכם המפגינים נגד ההסכם. המע-

יאסר עראפאת נואם כאורח הכנסת לפני המליאה *

שים הנעשים היום בשטחים הכבושים בודאי אינם מבשרים טובות לגבי האוי טנומיה המוצעת.

מנחם סבידור: למה אינך מוקיע את מעשי הרצח שלהם? למה אתה מוקיע את מדינת-ישראל ולא את מעשי הרצח של אש"ף, אשר הורגים ילדים ואנשים חפים מפשע? על מה אתה מדבר?

אורי אבנרי: האוטונומיה רחוקה מלהיות מדינה חופשית. בודאי.

אך גם אנחנו למדנו בהיסטוריה שלנו, שהדרך מובילה מבית לאוי מי אל העצמאות המדינית.

יש שלבים בדרך לחרות. היה מי שאמר: ארוכה הדרך לחרות. עם שחר-חרות יודע שיש להיאחז בכל הזדמנות, בכל הישב אפשרי.

נכון, ממשלת ישראל איננה רוצה באוי טנומיה המובילה להגדרתכם העצמית ולכינון מדינתכם. אך כוחות רבים, וביי (המשך בעמוד 56)

* ציור שנילווה למאמר אוטופי בעיתון בריטי.